

Vị ngọt của cà phê muối

Audio - Sau 40 năm chung sống, anh đã ra đi, để lại cho cô một bức thư: “Em yêu, hãy tha thứ cho anh, tha lỗi cho sự dối trá của anh. Đó là lời nói dối duy nhất mà anh từng nói với em, rằng anh thích cà phê với muối.

Anh gặp cô trong một bữa tiệc. Cô nổi bật giữa đám đông. Rất nhiều ánh mắt trù mến và ngưỡng mộ hướng về phía cô, rất nhiều lời có cánh vây quanh cô. Trong khi, anh chỉ là một người đàn ông bình thường...

Cuối bữa tiệc, anh ngỏ ý mời cô đi uống cà phê. Cô rất ngạc nhiên, nhưng trước vẻ lịch thiệp của anh, cô nhận lời.

Họ ngồi trong một quán cà phê nhỏ. Anh, dường như quá căng thẳng, đến chẳng nói được điều gì. Còn cô, cảm thấy không được thoải mái, đang nghĩ sẽ đề nghị anh đưa về.

Bất chợt anh gọi người phục vụ: “Làm ơn cho tôi chút muối, tôi muốn dùng cà phê với muối!”. Lời đề nghị của anh làm mọi người xung quanh chú ý, mọi ánh mắt đổ dồn về phía anh, ngạc nhiên và giễu cợt. Gương mặt anh chuyển sang màu đỏ. Tuy thế, khi người phục vụ mang muối tới, anh vẫn dùng muỗng để lấy một chút muối bỏ vào ly cà phê của mình, và uống.

Cô tò mò hỏi anh: “Vì sao anh lại có sở thích này?”. Anh giải thích: “Khi còn nhỏ, tôi sống gần biển. Tôi rất thích chơi ở biển. Tôi có thể cảm thấy vị của biển - mặn và đắng, giống như vị cà phê có muối. Giờ đây, mỗi lần uống cà phê, tôi đều bỏ muối. Tôi thường nhớ về tuổi thơ của mình, nhớ về quê hương. Tôi rất nhớ quê hương, nhớ cha mẹ tôi, họ vẫn còn sống ở nơi đó”.

Cô nhìn thấy có những giọt nước mắt trên gương mặt anh, khi anh đang nói. Cô cảm nhận rõ sự xúc động từ sâu trong trái tim anh. Một người đàn ông khi phải thốt ra thành lời tình yêu đối với quê hương, chắc phải là một người rất yêu thương và có trách nhiệm với gia đình. Rồi cô cũng bắt đầu nói, về quê nhà xa xôi của cô, về tuổi thơ, về gia đình của cô.

Đó thực sự là một cuộc trò chuyện xúc động, một bước khởi đầu tốt đẹp trong mối quan hệ giữa họ. Và họ tiếp tục hẹn hò. Cô tìm thấy ở anh những gì mình

từng mơ ước ở một người đàn ông - một người có đức tính khoan dung, chân tình và chu đáo. Rồi thì, như một câu chuyện tình đẹp: hoàng tử đã cưới người đẹp, họ sống với nhau một cuộc sống hạnh phúc. Cảm ơn ly cà phê mặn. Và, mỗi lần pha cà phê cho anh, cô thường bỏ vào chút muối, đúng như anh đã thích.

Sau 40 năm chung sống, anh đã ra đi, để lại cho cô một bức thư:

“Em yêu, hãy tha thứ cho anh, tha lỗi cho sự dối trá của anh. Đó là lời nói dối duy nhất mà anh từng nói với em, rằng anh thích cà phê với muối.

Hãy nhớ lại cái lần đầu tiên chúng ta cùng nhau đi uống, em đã rất ngạc nhiên khi thấy anh đòi bỏ muối vào cà phê. Sự thật là anh muốn yêu cầu một chút đường, nhưng có lẽ do quá bối rối, lại nói thành muối. Ngay lúc đó, anh không thể thay đổi. Anh không bao giờ nghĩ điều đó lại chính là tác nhân đầu tiên làm nên mối gắn kết giữa chúng ta.

Nhiều lần, anh đã cố gắng nhưng vẫn không nói ra được với em, nhưng anh quá sợ, vì anh đã hứa không bao giờ nói dối em. Giờ đây anh sắp lìa bỏ cuộc sống rồi, anh không sợ điều gì nữa, và anh phải nói với em một sự thật:

Cà phê pha với muối không phải là thứ đồ uống anh thích từ khi còn nhỏ như đã từng nói với em, lần đầu tiên dùng nó, anh đã rất khó chịu. Nhưng, từ khi có em, anh đã dùng cà phê mặn trong suốt những tháng ngày còn lại của cuộc đời mình. Và, anh chưa bao giờ cảm thấy hối tiếc về những gì anh đã làm để có được em trong cuộc đời này, kể cả việc uống cà phê pha với muối!”.

Nước mắt của cô đã làm nhòe hết bức thư.

Sau này, có người đã hỏi cô: “Vị của cà phê với muối như thế nào?” - “Ngọt” - cô không ngần ngại đáp.